

HAMMERSTAD & CO.

BOK = KUNST = REKLAME TRYKKERI

PILESTREDET 75c = OSLO = TELEFON 63560

ALLE SLAGS TRYKKSAKER

Fylt benzintanken med:

Tiger Benzin

og smør motoren med:

Vallø Motorcylingerolje

eller

Vesco Motor Cylinder Oil

saa er De sikker.

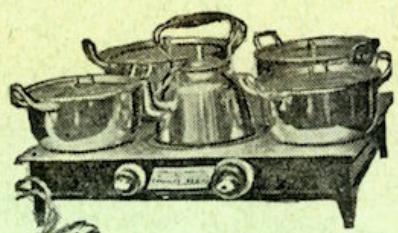
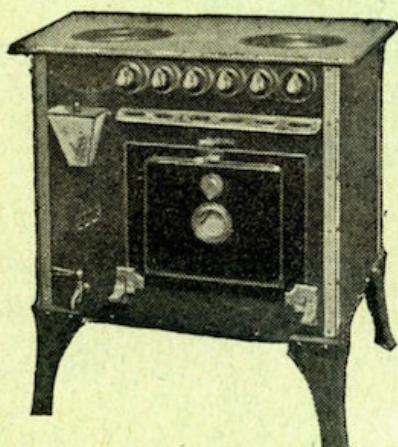
ØYA OG VI

ORGAN FOR BLEIKØYA, LINDØYA OG NAKHOLMENS VEL

NR. 7.

JULENUMMER 1928

1. ARG.

NORSK-VARM

Registrert

Elektr. Varmeapparatfabrik

NORSK-VARM KOMFYR - BORDKOMFYR OG STEKEOVN
er på grund av sin gjennemført solide, praktiske og smakfulde utførelse,
billige pris og økonomisk i drift særlig anerkjent og ettertragtet.

NORSK-VARM leveres i standard-typer og i special-typer passende for
specielle lokale forhold.

NORSK-VARM er levert i massevis til kolonihjem, alderdomshjem for-
uten til privathjem og elektricitetsverker.

NORSK-VARM leveres paa lempeligste avbetalingsvilkaar ved henvendelse
til herr materialforvalter J. A. Johannessen, telefon 80861, eller direkte til

NORSK-VARM

FABRIK OG SALGSKONTOR: KRISTIAN 4DES GATE 4 - OSLO
POST- OG TELEGR.ADR.: NORSK-VARM
TELEFON 13081

"HALLO"
Hytteierne
Skoføi
Godt Utvalg
Rimelige Priser
H. HENRIKSEN
TRONDHJEMSV. 4

TELF.
70087
HYTTE 28 LINDØIA.

HALFDAN IVERSEN
VANDFORSYNING

TELEFON 80924 — ARUPS GATE 10

Carl J. Johansens
Baker- & conditorvarer

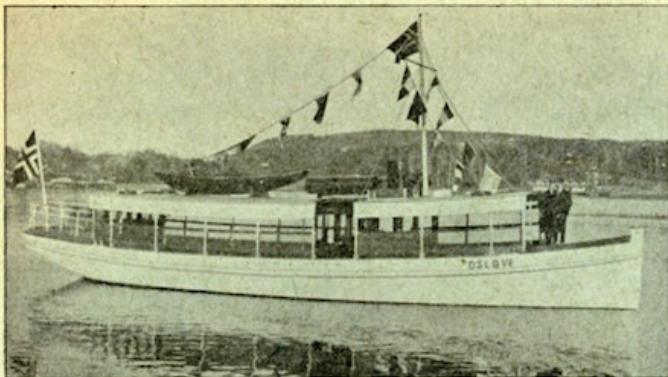
er bedst!

Klingenbergt. 12 og 14
Telefon 10314
Filial: Frydenlundsgt. 12
Telefon 60636

ALT

til maling av hus og hytte.

A/S JACOBSENS FARVEUDSALG
25 SKIPPERGATEN 25

Ruter fra 15. desember inntil videre:

Bleikøya.

Tirsdag og torsdag kl. 9.00, retur kl. 1.50.
Lørdag kl. 9.00, 11.00, 2.00, 4.00, retur kl. 1.50, 3.50.
Søndager:
Fra Vippetangen kl. 10.15, 11.35, 1.50.
Til —— „ 10.20, 11.40, 2.15, 3.35.
1. juledag og 1. nyttårsdag innstilles ruten.
2. juledag avg. båt fra Vippetangen kl. 11.00, retur kl. 1.50.

Lindøya.

Hverd. kl. 9.00, 11.00, 2.00, 4.00, retur kl. 10.45, 1.45, 3.45.
Søndager:
Fra Vippetangen kl. 10.15, 11.35, 1.50, 3.05, 4.20.
Til —— „ 10.30, 11.50, 2.10, 3.30.
1. juledag og 1ste nyttårsdag inntilles ruten.
2. juledag avg. båt fra Vippetangen kl. 11.00, retur kl. 1.45.

Romerbryggen:

Tirsdag og torsdag kl. 11.00, retur 3.35.
Lørdag kl. 11.00, 1.00, 4.00, retur kl. 1.35, 3.35.
Søndager:
Fra Vippetangen kl. 9.30, 10.50, 12.10, 2.30, 3.45.
Til —— „ 9.40, 11.00, 1.35, 2.55, 4.05,
1. juledag og 1. nyttårsdag innstilles ruten.
2. juledag avg. båt fra Vippetangen kl. 11.00, retur kl. 1.35.

Nakholmen.

Tirsdag og torsdag kl. 11.00, retur kl. 3.30.
Lørdag kl. 11.00, 1.00, 4.00, retur kl. 1.30, 3.30.
Søndager:
Fra Vippetangen kl. 9.30, 10.50, 12.10, 2.30, 3.45.
Til —— „ 9.50, 11.10, 1.30, 2.50, 4.00
1. juladag og 1. nyttårsdag innstilles ruten.
2. juledag avg. båt fra Vippetangen kl. 11.00, retur kl. 1.30.

ØYENES VEL-STYRER

BLEIKØYA.

Vaktchef:

Vellets styre:

Vaktmester C. Steensrud, formann.
Metallstøper Fr. Nilsen, varaformann.
Postpakkemester J. Johannessen, sekretær.
Agent Jens Truelsen, kasserer.
Sersjant Inge Johannessen.
Varmemester D. Dieseth.

Representant i redaksjonskomiteen:
Sekretær A. Ruud.

LINDØYA.

Vaktchefer:

Sekretærene Beck og Kock, Landbruksdepartementet.

Vellets styre:

Harald Moen, formann.
Hartvig Nygaard, næstformann.
Hjalmar Sørlie, kasserer.
Jørgen Hansen, sekretær.
Tiedemann Gustafsen.
Alf G. Lundberg.
Oscar Ekstrøm.

Representant i redaksjonskomiteen:
Materialforvalter J. A. Johannessen.

NAKHOLMEN.

Vaktchef:

Dep. ass. O. Hermundstad.

Vellets styre:

Kvartermester E. Lie, formann.
Lyngstad, næstformann.
E. Finsrud, kasserer.
Andersen, sekretær.

Representant i redaksjonskomiteen:
Faktor B. Syversen.

Ekspedisjon:

Hammerstad & Co. - Bok - Kunst - Reklametrykkeri.
Pilestredet 75 c. — Telefon 63 560.

KURVMØBLER!

Stoppede og ustoppede, alt slags kurvarbeide mottas til meget rimelige priser. — *Fritt tilsendt øyene.*

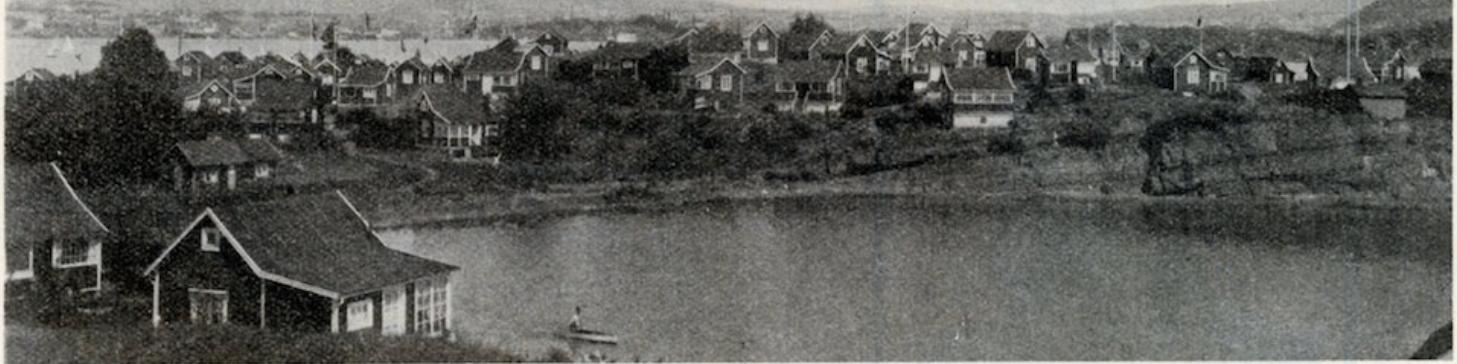
O. KEIL - Waldemar Thrane's gate 1'

INDRE GARD

TELEFON 63752

HYTTE NR. 150 - LINDØYA

Øya og Vi

ORGAN FOR BLEIKØYA, LINDØYA OG NAKHOLMENS VEL

NUMMER 7

JULENUMMER 1928

1. ÅRGANG

Fulekveld.

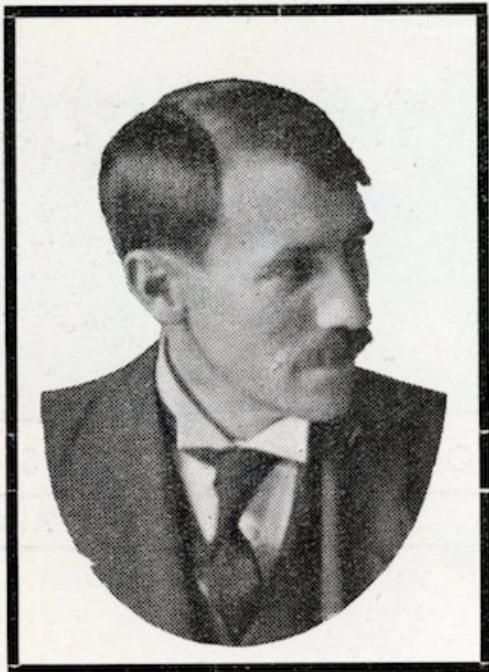
*Vi minnes iafthen hver solsommerdag
– vi vil glemme hvert høststormens ul.
Vi vil glemme al hoerdagens slit og jag,
alt sårt og bittert, alt stygt, hvert nag.
For ikveld er det fest: Det er Jul!*

*Det er fred nu i sinnet. Hovrt fredens frø,
som blev sådd over hele vår jord,
idag bærer frukter: På land og på sjø,
på hver liten holme, på hver liten ø
er der fred, der hvor mennesker bor.*

*Tå himlen er julestjernen nu tendt,
som bringer om barnet oss bud
og minner oss om, hvad idag er hendt:
Om frelseren som blev oss mennesker sendt.
– La den skinne bestandig, o Gud!*

*La ledestjernen få føre oss frem. –
Tend dens lys over hytte og borg.
La den lede hvert barn, velsigne hvert hjem,
la den tindre for alle, og ingen dog glem.
La den mildne vår smerte, vår sorg!*

*Så send da fra stjernehimmelens hvelo
dine engler ned til oss i skjul.
Og bland deres høisang med vår ikveld,
når vi ønsker hverandre av hjertets veld:
På gjensyn og Gledelig Jul!*

Byråchef Hallvard Bergve

døde den 27. forrige måned, 48 år gammel. Han var fra Fyresdal i Telemark og tok lærerexamen ved Notoddens lærerskole i 1900. Han hadde vært lærer i 19 år, da han sommeren 1919 blev byråchef i Kirke-departementets folkeskoleavdeling. Han har både vært knyttet til landsfolkeskolen, byfolkeskolen og lærerskolen, og var i tidsrummet 1914—1919 ansatt ved folkeskolen i Aker. Her var han en tid lærerlagets formann og lærernes representant i skolestyret.

Hr. Bergve var en ualmindelig avholdt mann blandt alle som hadde anledning til å treffe sammen og samarbeide med ham.

Gjennem flere år var han knyttet til «Arbeiderbladet» som skolemedarbeider.

Byråchef Bergve's begravelse fant sted fra Grorud kirke den 4. desember under enestående stor deltagelse. Styret i Bleikøya Vel var fremmøtt in corpore. I kirken spilte Inger Austlid vakert og betagende. Der blev nedlagt mange kranse bl. a. fra Bleikøya Vel ved formannen, hr. Steensrud, som i få, men velvalgte ord takket avdøde for hans virke for øya.

* * *

Budskapet om vår avholdte vaktchef, byråchef Bergve's død kom helt uventet for de fleste. Uforståelig forstummende virket det. Og når kjensgjerningen gikk op for oss i all sin bitre virkelighet, blev vi grepst av sorg, en dyp og opriktig sorg.

Byråchef Bergve var i sin manndoms fullestes kraft, da hans livsbane blev avbrutt. Med ham er en mann med rike evner og høje mål revet bort. En mann som eiet både evnen og viljen til å utrette noget.

Hvad byråchef Bergve var for Bleikøya og sommerkolonien derute kan vi i øieblikket ikke overskue rekkevidden av. Tross hans forholdsvis korte virke som vaktchef har han dog satt dype spor efter sig, spor som vil merkes lenge etter hans bortgang.

Byråchef Bergve hadde mange planer med øya og bebyggelsen, planer og impulser som alle var båret frem av hans idealistiske syn på tingene. Et av de mål han stadig arbeidet for var å høine sommerkolonien i det almindelige omdømme og å gi den rett til å høines.

Sommerkolonien på Bleikøya har litt et smertelig tap ved byråchef Bergves bortgang. Men hans minne vil leve blandt oss og mane oss til ufortrødent å arbeide videre i hans ånd.

A. Ruud.

Fars store julekveld.

I de siste uker hadde fru Andersen strevet trutt med klæsvask og hovedren gjøring. Julen var nær forestående, og fra Amerika var der kommet brev om at bror Jens skulle komme på Norges-besøk. Alle tre barna var strålende og gikk hver dag og spurte hvor mange dager det var igjen til onkel Jens kom.

Dagene gikk og nu var allerede uken før jul kommet, og dagen onkel Jens kom var også kommet. Far, mor og store Christian, som var den eldste, hadde vært på bryggen og møtt onkel Jens.

Mor kjente næsten ikke sin bror igjen, for stor pels og skindlue og så riktig kakseaktig ut, men tynn og mager og riktig værbitt var han blitt. I 12 år hadde han nu vært over, han reiste jo da Christian var bare 2 år, og nu skulle jo han gå for presten.

Så kom da endelig julevelden, bordet var pyntet med hvit duk og en pen løper av papir med grankvister og julenisser på og på hver ende av julebordet var et norsk flagg.

Mor drev i kjøkkenet så svetten randt, for ribben og pølsene og alt skulle jo ferdiglaves, så mor også kunde få nyte julebordets goder sammen med de andre. Men

barna syntes ikke om all denne matstrien, for de hadde sett at under juletreet lå der en hel del pakker; de gikk hele tiden og spurte mor om hun viste hva det var i dem, men mor visste intet hun.

På røkebordet lå årets julehefter eller rettere sagt en del av dem, men i år var der også et som aldri hadde vært i noe julelag før, tenk «Øya og Vi» hadde sendt ut sitt julenummer.

Far og onkel Jens satt og pratet om øya og alle dets herligheter, og onkel Jens var særlig begeistret, for i Amerika hadde han sett mange «bungalower», slike som byens folk lavet sig ute på landet og ved sjøen. Onkel Jens hadde allerede måttet være med far over på øya og se hytta, for det skal nå betroes, at hytta er fars stolthet, og jeg tror så gjerne, at han hadde villet ha julekvelden der også, — bare ikke den stygge kulden hadde vært så slem. Jeg vet da sikkert at han har vært på styret og ville ha dem til å arrangere julefest på «Huset».

Maten smakte og onkel Jens skrøt og roste alt, og sa at hvis det bare var maten om å gjøre, skulde han aldri reise over igjen.

Efter maten tendtes alle lysene på juletreet; mor vilde tendt dem under spisningen, men far var redd varmen. Gramofonen var tatt hjem fra øya og spilte julesanger til barnas stemmer, som gjorde onkel Jens aldeles rar av glede.

Så kom barnas store øieblikk — utdelingen av alle pakken. Det var pakker til far og mor fra barna, og fra far og mor til dem alle. Så kom der en stor pakke: «Til far» stod det på den og var fra onkel Jens. Far måtte pakke ut med en gang, og ut av pakken foldet sig ut et pent norsk flagg og en konvolutt. Far blev så begeistret og barna hoppet av glede, og inne i konvolutten lå et beløp til flaggstang på øya. — — —

Spør om ikke far var glad denne julen. Han har nu bare et ønske og det er at våren snart skal komme, for da skal flaggstangen op og flagget fra onkel Jens skal folde sig ut over hytta.

Mix.

I romhelgen.

Ved en fest fornlydig holdt en begeistret øboer og begersvinger følgende skåltale:

Mine damer og herrer! Der er holdt så mange taler her iaften og sagt så mange og smukke ord om så mange gjeve menn. Og med rette! — Men, mine herrer! Der er en vi har glemt!

*Han var en høvding stor og stolt,
hans make ei vi mødte.*

*Han bar sitt hode høit — og koldt.
Han aldri nogen stødte.*

*Han aldri vek for nogen dyst
— for motgang eller smerte.*

*Der banket i hans brede bryst
så stort og varmt et hjerte.*

*Alt stort, alt høit, det elsket han.
Det sterke elsket han og, kanske?
Men og det svake skjenket han
en varm og vennlig tanke.*

*Ja, skjenke kunde denne mann.
Hans valgsprog: «Hvad sa Joswa?
Skjenk folket, herre! sa han.»
— Han tenkte kun på oss, ja.*

*Han var hver kvinnes ideal
— ham mennene forgudet.
Han mangen kvinne gjorde gal
— det mange var om budet.*

*Men — gjevest dog han var blandt menn,
hans overmann ei fantes.
Han sverdhugg fikk — og gav igjen.
Hans tunge aldri bandtes.*

*Når rundt ved festlig bord man sang
— han høiest elsket sangen —
da lød hans sang — og begerklang
— han dyrket begerklangen!*

Så mangen pris han også vandt,
og prisen var et beger.
Så mangt et beger for ham svandt
— vær priset, stolte jeger!

Han i sig forbundstanken bar
— og bar den ut i livet.
Norsk Begersvingerforbunds far!
Han var et pust i sivet *)

Jeg sa jo, venner, at han var
— han er ei mer, gudbedre.
Som yngling på de 60 drar
han bort — til sine fedre.

At han til sine fedre tog
— og ei til sine mø-dre?
Så mangen mø han her bedrog,
nu mø-ter han helst «brødre».

Han fryktet ei, da han sku' dø.
Han sa engang, beveget:
«Den som ei elsket har en mø,
han dør før han har levet!»

Hans minne derfor aldri dør,
det flyr på åndens vinger.
Vi minnes vil med full honnør
den gamle begersvinger!

Ja, kjære broder, vi dig minds'
— vi alltid vil dig hedre!
så lenge begre finds — og kvinds
og brødre, vin og fæ-dre!

Ja, kjære broder, kom igjen!
Du stadig for oss svever.
Vi minnes Gamle Jørgensen!
Han aldri dør — han lever!

Z.

*) Lånt fra en annen stor norsk dikter!

Christian Iversen.

I.

Der seilte en blid, gemytlig, gul måne på himmelhvelvingen da jeg den stille novemberaften «dunket» avgårde mot Bleikøya.

Det var en lørdags aften jeg skulde ut og fri—ste skjebnen. Jeg hadde en kneskjelv av den annen verden, for chefens ordre ruget som en mare over vandene: «Reis ut og intervjug Christian Iversen, og greier De det godt skal De få pålegg om å hjemmøke nok en båtfører på Bleikøya som har gjort sig fortjent til å komme i bla'e.»

Der ruslet en redd yngling op over bakken og mannen i månen flirte lurt. Jeg pugget på lexen: «God aften hr. kaptein, hvorledes står til det med gigten?» En flott innledning bør man alltid ha; det gjør så godt inntrykk.

Det datt en tung labb ned på skulderen min, og en brei låvevegg stod med ett foran mig, og røsten — hvem kjenner ikke den røsten — var Esaus.

«Er hjemme alleine gutt, hyggelig å treffe gemenslige folk, for dem er det jagu få av i vår tid.» Og før jeg fikk sukk for mig var vi benket rundt et radioapparat, en grammofon, en akkeviter og en rød strek på tvers. Og trur De jeg hadde fått sagt noe, og jeg som hadde så'n fin innledning.

Hjem er det på Bleikøya som ikke kjenner Iversen på vannbåten? Spør fibelen, som knapt kan gå, spør alle jentungene — om forladelse de unge smukke damer — med de omvendte fiskepuddingformene på sine shinglede hoder, de som har lånt nøklen — til båten hans —, spør gutta som kaster sten efter småfuglene, spør «konene ved vannposten», spør hvemsomhelst.

II.

Christian Iversen er født på Gresholmen en lille jul-aften med sjøstøvler på beina, sønn av den kjente lods Iversen.

Om han er nr. 5 eller 6 av de 10 søsken vet jeg ikke, kanskje heller ikke han selv engang, for han er tvilling, så om Lars er Christian eller Christian er mig, var vel ikke så godt å holde orden på.

På Gresholmen har han trådt sine barnesko og fra øyene som smågutt har han sikert sine beste minner. Det kunde være mangen hård og sur jobb for guttungen den gang, men så blev det også hårbarka mannfolk av dem.

Det var for brødrene å fiske for føa allerede i 10-årsalderen, og konfirmerte måtte de ut. Det var å ro til skolen i all slags vær, hjemmefra ved halvsekstiden om morgen og tilbake ved halvsekstiden om kvellen. Nu

var det bare skole 3 ganger i uken, men jeg tror ikke gutter av idag vil bytte allikevel. Ofte om vinteren å buksere sig frem i issørpen med haker og årer, ro om høst og vinter i tåke og kulde, når hovedveien — den isbelagte fjord — ikke kunde brukes. Det var små forhold dengang; det var ingen 10 øre til trikk og penge til «kjærighet på pinne». Det var å traske avgårde til skolen det, mat fikk en når man kom hjem om kvelden.

Fritiden om vinteren ble benyttet til skøitelloping og ispigging, og når tiden var der, alkejagt. Ispigging var spesielt en utsøkt fornøielse. Vinterkveldene på Gresholmen kunde vel bli lange, men faren forkortet kveldene med felespill og ungene danset.

Om sommeren var der til gjengjeld herrens glade dager. Kaproning og snekkeseilads. Han og bror Bjørn var fryktede motstandere enten det var private eller offisielle kaproninger hver 17. mai. Sølvbegerne gir beskjed herom. Men så fikk guttene trening og, selvom det ikke var frivillig. Som den gang da faren og Christian rodde — og kun rodde — fra Ferder og hjem til Gresholmen. Kristian Bleikøya var en slem konkurrent, men så hadde han også så jævli fine båter.

Da Christian var vel 14 år begynte han på skibsværftet på Gresholmen, fløi ærender, spant drev og bar bekk fra kl. 6 om morgenens, og sålenge en kunde se, for én krone dagen. Å jo san, det var tider den gang. Så var han 4 år på det mekaniske verkstedet på Hegholmen. (Disse bedrifter er for lengst nedlagt).

I årrekker var han derefter til sjøs (1881—1914) og farte kloden rundt med seilskuter og senere dampskiber. Han har danset med småpikene på Hawaii, han har ligget på fiske på Island, han har minner fra Holland, Spanien, Italien, Frankrike, England, oplevelser fra Rio de Janeiro, fra Britisk Columbia, fra Australien, han har vært dykker, skipper på taubåter og lokalbåter i Kristianiafjorden (vannbåten har han drevet med siden 1915), Gud vet hvad ikke han har vært, og hvor han ikke har vært.

Forlist har han gjort 2 ganger. Første gang i 1885 — da han farte som tømmermann — på reise fra Grimsby til Østersjøen; skuta sprang lekk i Nordsjøen, og tross mannskapet øste til den store gullmedalje, så skjønte de temmelig snart at de ikke kunde holde skuta flytende. Skipper'n beordret årter, salt kjøtt og flesk til den 11 manns besetning, og så var det å ete så mye de var kar om. Det var en jævli gjeng som var med den gang, forteller Iversen. Samtlige 11 var ungkarer. Skjønt stillingen ikke var noe større behagelig, så var det hele dem revnende likegyldig. En finne var spesielt umulig. Han besørget taffelmusikken, smeldte ived med «For Norges Kjempers Fødeland». Så var det å gå i båtene, som var høist primitive, sette op en lang stang med det norske flagg på toppen og holde sig i næ-

heten av skuta til den dukket under, og så daske ut i det uvisse. Men de var heldige dengang, og blev snart tatt opp av en svensk rokkefisker og kom en pinseaften inn til Egersund.

Annen gang var fjorten år senere, da han farte som styrmann på en bark. De drev på land på Orkney under en orkan. Det var i midten av mars, de klamret seg til vrakstumper og lot det stå til innover i pålandsstormen. Iversen forteller: «Jeg red barhodet på en plankeende, og manøvrerte mellom isblokkene. Kom velbeholt i land. Skipperen kom senere med en bordende under den ene arm og en oljekande under den annen.

Jeg glemmer aldri da han krabbet i land, forkommen av frost, forpjusket og gjennemvåt, og det første han sa: «Styrmann, Du skulde vel ikke ha en skrå?» Det fikk han, gjennembløtt av sjøvann. Det blev folk borte dengang. Om morgenens neste dag fant jeg skibskisten min på stranden, og den ble jo ikke sett på før jeg kom hjem. Den var selvfølgelig full av sand og vann, så klærne måtte brekkes fra hverandre; mor gråt, og jeg var like glad.»

30 år på sjøen må skaffe minner både om godt og ondt.

Jeg spør Iversen hvad han likte minst av sjøjobbene. Han svarte prompt, uten betenkning: «Den tid jeg var fører på lokalbåter, for Gud bedre hvor mange krakilske mennesker der finnes. Det gikk bra hvis en var flink til å juge — og på en pen måte.»

III.

Jeg fører samtalet over på Bleikøya og ber ham fortelle mig litt om hvad han kan erindre fra øya.

«Bleikøya var en stille og rolig plett, så derom er der intet å fortelle. Av hus var kun et krutthus, «Blekern's» eiendom og det nuværende Vellets hus. Det sistnevnte må minst være 60 år gammelt, men på den annen side heller ikke mange årene eldre. Det var privatbolig til å begynne med, ble senere pleiehjem for sinnsyke (vistnok fra 1881—1883, nu på Storsand), derefter sykehús. Jeg husker det var forholdsvis lite fra begynnelsen av, og ble påbygget senere.

Jeg var den første av hytteeierne på Bleikøya som flyttet inn (1923), og jeg har nydt den sjeldne ære å få hytten min ramponert av innbrudstyver.»

Jeg spør Iversen hva han mener er det fornuftigste tiltak, som er gjort på øya, og hva som irriterer ham mest. Vellets hus og kattene var svaret, og så fikk kattene en salve som var meget betegnende, men som ikke egner sig for «Øya og Vi», ja, og så tilføjet han, småguttene som hiver vannila full av stein. (Apropo vannila: Er det ikke noen vrakmaterialer fra Vellets hus som kan benyttes til tak over ila).

Våre haver.

«Det er en fornøielse å se hvor pent der stelles ved husene med blomster etc.»

Disse ord, uttalt av skogdirektør Sørhuus i et interview i «Øya og Vi» nr. 3 i år, innebærer en anerkjennelse for den trang til skjønnhet og vakre omgivelser, som har gitt sig utslag i de små nette anlegg, som pryder husene.

Alle vet vi hvilken verdi disse små blomsterbedd har for familien, for barna såvel som for foreldrene, ja for alle som hører huset til.

Ganske visst foregår der i stillhet en slags kappestrid mellom naboen om det smukkeste anlegg, men denne kappestrid er i de aller fleste tilfelle ubevisst og i alle tilfelle av edlest art. Aldri merkes noen misundelse overfor dem, som har vært mest heldig med sitt pryd-anlegg. Tvertom. Man finner hos naboen kun beundring og opriktig glede.

Det må derfor på det smerteligste bedrøve ethvert skjønnhetselskende menneske, at de ting som formannen i Lindøyas Vel skriver om i forrige nr., virkelig

kan ha hent. At barn i tankeløshet kan gjøre litt ugagn er kjensgjerninger som man må regne med, men at voksne folk — — —. Nei, det er ufattelig.

Hvor nedslående en slik foreteelse enn er vil den dog ikke gjøre noe skår i hytte-eiernes iver for å pynte opp og utvide de små anlegg. Men en liten opmuntring til de som legger mest arbeide, og som viser størst skjønnhetssans i utsmykningen, kunde være ønskelig. Og en form for en slags premiering måtte det vel kunne gå an å finne uten at det behøver å koste meget. Da det vel er vanskelig for Velforeningene å kunne avse midler dertil av de før så knapt tilmalte budgetter, bør spørsmålet søkes løst på annen måte. Jeg tenker da nærmest på kvinneforeningene. Kunde ikke dette være et mål for dem? En premie i form av et diplom til et særlig smakfullt anlegg vilde være en attråverdig påskjønnelse.

A. R.

IV.

Iversen (og frue) er noen utpregede dyrevenner. Det er rørende å se med hvilken omhu de steller for småfuglene. Men så har de (eller rettere har hatt) glede derav. Jeg har sett — på verandaen — Iversen og Tertiten sitte ved hver sin bordende og spise, begge underholdende hverandre, hver på sin vis. Hver søndag hele vinteren gjennem tar de med talg til Talgoksen, men så fikk de den også til leieboer, den hekket på loftet.

I sommer hadde han ikke den glede av småfuglene sine. Det blev som før karvet op sotkake til dem, og kjøttklumpene hang fastbundet i busker og trær til fryd for fuglene, men ikke som før for Iversens, for fuglene var blitt skye.

Du snilde unge herre, som leser dette, rundhjul alle de gutter Du ser, som kaster sten etter småfuglene, og får Du på grunn av ditt eiegode og elskverdige ansikt lokket en katte til Dig, så ta den, og bring den til din kjære far, og be ham gjøre med den hvad han vil, men husk katter skal heller ikke kastes sten på.

Jeg kom på vide vanke, men jeg ber om undskyldning for jeg er så liddelig gælen på kattene på Bleikøya.

V.

Få benytter vel sin hytte så meget som Iversen, og få vet vel å sette sådan pris på den. Han flytter ut så tidlig som der er anledning, og bor så lenge det er adgang til det. Og hver søndag forøvrig er han derute. Mai måned på Bleikøya, sier Iversen, slår alt, og så kommer der en beskrivelse, som lar en forstå, at her har jeg for mig et menneske med sans for storheten i naturen.

Christian Iversen er en av Bleikøyas mest originale og interessante skikkeler, en utpreget sjømannstype, en jovial sjøulk, et ærlig og godt menneske, godlynt og hjelpsom, en personlighet.

Alle vet hvem Christian Iversen er, få kjenner ham.

Der er så få ærlige mennesker her i livet, så når man støter på en av arten, så står man litt uforstående. Øst og Vest kan aldri møtes. Christian Iversens frihetsstrang er ikke forenlig med den nye tids ideer. My house is my castle, sier Christian Iversen, og mener det. Jeg greier med mitt, hvad andre gjør og tenker, vedkommer ikke mig.

VI.

Det var natt, jeg ruslet bortover øya, hjemover sammen med månen, mannen smilte medlidende nu. Jeg stanset på toppen og småpratet litt med'n. Han gjeipet syntes jeg. — Da skar det triumferende gjennem stillheten: «Fullt hus med ess, skål!» — — — Månen og jeg ruslet videre.

Vicar.

Tanker.

Fra sommer og sol med litt regndrypp iblandt i byen vi etter nu går, med minner så glade fra sommeren som svant, vi lengter og venter på vår.

Men når vårsolen smiler fra himmelen ned da vekkes tillive en tanke: nu er det på tide å komme avsted, for livsmot og krefter å sanke.

Vi sliter og strever og kaver oss frem for på øya å kunne oss bevege, strabadser og leiheter, allting er glemt, og ansiktet stråler av glede.

I sommerens glede vi frådser omkapp, vi nyter det herligste livet, i vannet vi boltrer oss efter behag, vi glemmer all strid og all kivet.

Ja livet på øya en sommerdag for mange vel er en oplevelse, den kan vi tilbringe ja efter behag i stillhet og større bevegelse.

Du mottar slektning, kjente og venn, ja alle de vil dig besøke; de reiser misunderlig hjem igjen, mens du kan din glede forøke.

Ja gleden ved øya og hytta den er nok like så stor som for hjemme' og derfor så har vi den alle så kjær og aldri vi kan den forglemme! — —

A. J.

Lille Karen.

EN VISE.

Mell.: På kampen bodde der en mø — så skjønn!

Fullmekting Hansen og frue har
en liten datter så sot og rar.

Hun var ung og hun var så viktig —
men det hun sa var ei alltid riktig.

Forleden Hansen holdt en liten fest
og «tulla» blev beundret av hver gjest.
Ja alle roste de lille Karen —
no'n sa hun lignet mor og andre — faren.

Men best som Karen satt på onkels fang
hun plutselig til sin «mamma» sprang.
Hun måtte hviske sin mor i øre
en hemmelighet som ei no'n fikk høre.

Så forsant de begge et øieblikk —
ja gjestene viste jo hvorhen de gikk.
Men da de kom igjen, sa den lille tosse:
«Å tenk, hu mamma, hu skulde åsse!»

H. S.

Handelsspørsmålet på Lindøya.

Så er da den meget omtalte og skjebnesvandre sak handelsspørsmålet kommet op på dagsordenen til en endelig løsning.

Det er et spørsmål som har reist mange og store bølger og begivenheter, og som vilde opta plass i en hel årgang av «Øya og Vi» om den skulle refereres.

Men skal vi ikke nu være enige om: Se bort fra alle de intriger og rivninger der har fulgt med denne sak, samle oss om i felles interesse og få løst dette spørsmål på den beste måte.

Det er en kjensgjerning at de nuværende forhold ikke har fulgt med utviklingen.

Vi må derfor nu se å få ledet denne sak inn i det rette spor, så den kan tilfredsstille alle krav. Ja vi må legge den slik an, at den ikke til næste år eller senere kommer op til revisjon og omlegning igjen.

Hvad enten der nu blir et eller to handelssteder, må der ikke inngåes noen kontrakt uten at der først fremlegges bevis for kompetense både økonomisk og administrativt.

Den beste løsning av spørsmålet er etter min mening at handelen overlates til én mann. Vi kan da med større berettigelse stille våre krav. *Der må holdes samme priser som i Oslo. Der må føres de for en al-*

mindelig husholdning nødvendige varer og der må kun føres første klasses varer.

Ett handelssted, som drives rasjonelt, kan på basis av de erfaringer vi nu har, tilfredsstille innehaveren. Han *kan og må* da igjen tilfredsstille medlemmene. Om vedkommende kunde drive to utsalg vilde muligens være å ønske, men bør ikke bli noen betingelse.

Ett utsalg, planlagt og utarbeidet i forbindelse med forsamlingshuset, bør være løsningen av denne sak. Dette prosjekt innebærer mange fordeler. Ved å bygge til huset 25 kv.m., halvparten av hvad det nu er, får vi forsamlingslokalet betydelig utvidet. Dette har jo vært et meget følt savn helt fra åpningsdagen. Innredning av styrerum og kjøkken på loftet over salen. Kjøkken eventuelt praktisk arrangert i den ene ende av salen, og vi skulle være godt tilfredsstillet med lokaler en god tid fremover. Der vil da bli et butikklokale på 60 a 70 kv.m., når vi trekker fra skråningen av fjellet på innersiden. Og det et prektig butikklokale, som vil oppfylle selv de største og strengeste krav som kan stilles på Lindøya. Utvidelsen av salen og rummene på loftet vil bli full erstatning til fellesskapet for de rum. Vellet måtte disponere i kjelleren.

Denne utvidelse og forandring kan Vellet opna uten en øres utlegg, når de setter sig i forbindelse med den rette interesserter, bare ved å overlate retten til handel på Lindøya i tre år. Utgiften til denne forandring overstiger ikke hvad Vellet kan forlange i handelsavgift i tre år, ca. kr. 3000.00 a kr. 3500.00. Om tre år er vi da eier av et forsamlingshus, 50 % større enn det nuværende, og betydelig forbedret.

Der bemerkedes på generalforsamlingen at veien for enkelte vilde bli så lang og at der var dansegulv like utenfor huset. Men kan noen si mig hva forskjell det er på oss her på Lindøya og de som bor på Bleikøya og Nakholmen. På begge disse steder ligger dansegulvet like utenfor butikken, og denne så godt som på den ene ende av øya, allfall for Bleikøyas vedkommende.

Så er det veien. På Nakholmen er det 10 minutters vei fra butikken til lengst bortliggende hytter. På Bleikøya er det likeledes 12 minutters vei. På Lindøya er det fra rode 1 7 minutters vei, fra rode 6 9 minutter og fra rode 14 5 minutters vei til forsamlingshuset.

Er dette så avskrekende langt at det skal ha en avgjørende betydning?

Jeg håper at medlemmene nu tenker grundig over denne sak og setter sig inn i forholdene, så de vet hvilket standpunkt de skal ta når de kommer på generalforsamlingen i januar, da spørsmålet skal avgjøres.

La oss ikke foreta noe overilet, som vi kommer til å angre på og trekkes med årene fremover.

A. J.

Et intervju.

Eivind Gjerding.

Vi avlegger forhenværende sekretær i Lindøyas Vel og formann i Fellesutvalget, hr. *E. Gjerding*, et besøk og anmoder ham velvilligst om et lite intervju. Han har tidligere gjentagne ganger vært opfordret til å uttale seg om de forskjellige viktigere spørsmål, men har staltig undskyldt sig med: «Jeg har så liten tid; møter, skrivelser og etter møter.» Vi skal her bemerke, at tross hans tid har vært så sterkt optatt har han fått anledning til å støtte avisens med et par gode innlegg.

Vi har forstått ham og tilgitt ham.

Da han imidlertid nu har trukket sig tilbake fra alle de byrdefulle hverv, mente vi at der ingen gyldig grunn var for ham til å nekte et intervju — og heri fikk vi rett. Han var straks villig og bad oss bare klemme på.

Vi etterkommer opfordringen prompte og forelegger følgende spørsmål:

— Hvordan trives De efter å være befriet for alle de byrdefulle hverv innen velforeningene?

— Jo takk ganske bra. Det er en stor lettelse ikke å ha så meget å tenke på naturligvis. Når man som jeg har hatt så mange forskjellige tillitshverv; og særlig i en forenings begynnelse blir der ingen tid til å tenke på det private, hvis de hverv man har påtatt sig skal skjøttes tilfredsstillende. Det skal bli deilig å få hvile en stund, så jeg kan få tatt igjen noget av det jeg har forsømt av mitt eget.

— Har det vært interessant å arbeide innen Velforeningen?

— Jeg har alltid hatt stor interesse for hyttebebyggelsen og Velforeningens trivsel. Det har vært en fornøielse å arbeide med de forskjellige saker, særlig for øya hvor utviklingen har gått så hurtig frem. Det har dog ikke alltid vært bare fornøielse; man kommer jo i en forening, som Lindøyas Vel, i kontakt med så mange forskjelligartede mennesker og av høist forskjellig opfatning. Men med litt god vilje kommer man langt. Som

regel har alle uoverensstemmelser rettet sig — på en nær — nemlig handelsspørsmålet, på hvilket styret måtte gå og jeg med det.

— Handelsspørsmålet ja! Hvordan forholder det sig med det?

— Det snakker vi om senere.

— Hvor lenge har De vært medlem av styret?

— Fem år hvis jeg hadde fått lov til å fungere til generalforsamlingen i oktober. De tre siste som sekretær og som formann i Fellesutvalget i to år.

— Hvilke andre komiteer har De vært medlem av?

— Ja det er mange det: Vannkomiteen, renovasjonskomiteen, bygge- og huskomiteen, prisrådet, kontrollkomiteen, trafikkomiteen m. v.

— Hvilke større saker av betydning er gjennemført i Deres funksjonstid?

— Vannspørsmålet var det mest aktuelle da jeg trådte inn i styret. Der måtte gjøres noget for å lette medlemmene den tunge transport av vann fra byen. Efter en masse strev med utlodninger og tilstelninger for å skaffe penger blev det besluttet å oppføre fire systerhus, hver på ca. 8000 liter.

Departementet bevilget kr. 1000.00 til hjelp ved bygning av disse systerhus. Senere er der bygget to systerhus til. Den en av disse er bekostet av kvinneforeningen.

Bygningen av Vellets hus var en stor sak. Tanken om oppførelse av dette fremkom fra Lindøyas kvinneforening. De sökte om plass til bygning av et festlokale, men dette ble nektet. Saken blev optatt av Vellets styre og gjennemførtes i fellesskap med kvinneforeningen. Senere er oppført dansegulv i forbindelse med huset.

Så var det renovasjonsspørsmålet. Som vi vet var dette forhold for 8 a 10 år siden ganske primitivt. Det var også for en stor del skyld i den lite smigrende uttale og det dårlige renommé som dengang blev tillagt Lindøya. Efter henstilling fra sundhetsmyndighetene og i samråd med disse blev denne sak gjennemført og har nu i tre år virket meget tilfredsstillende.

Billettprisene har vært et stridsspørsmål i flere år. Fellesutvalget har her utført et godt arbeide og nettop i disse dager tilendebragt spørsmålet med en tilfredsstillende løsning.

— Hvorledes har samarbeidet i de forskjellige styrer og med vaktchefen vært?

Samarbeidet i styrerne har vært det aller beste; ikke en eneste rivning på disse fem år. Vaktchef Erichsens store interesse for foreningen og hytteierne gjorde det lett å arbeide sammen med ham. De nye vaktchefer viser også en interesse og forståelse i sin stilling som det er en fornøielse å være vidne til; på samme tid som man ved disse herrer, der er ansatt i Landbruksdepartementet, kommer i direkte kontakt med autoritetene. — Dette mener jeg er en stor fordel for medlemmene.

— Hvad er Deres mening om det nye styre?

— Det er dyktige folk og jeg tror det kan bli et sterkt styre, som bør få medlemmenes fulle støtte.

— Hvad er Deres inntrykk idag av Velforeningen i sin helhet?

— I betrakning av den korte tid (5 år) den har eksistert, må man si at stillingen er god og at der er utført meget godt arbeide. Alle hytteeiere er medlemmer av Velforeningen. Vi er idag eier av 6 vannsisterne til en verdi av ca. kr. 6000.00, Vellets hus med dansegulv ca. kr. 10 000.00, hvori kvinneforeningen er interessert for halvparten.

— Hvad er Deres mening om kvinneforeningen?

— Den har vist sin eksistensberettigelse, gjennemført sitt program og tapt sin første kjærlighet.

— Hvad er Deres mening om ungdomslaget?

— Styret har dessverre ikke hatt tid til å vie ungdomslaget den tilstrekkelige interesse. Her må skje en forandring! Ungdommen har krav på en langt større interesse og støtte både av Velforeningen og de enkelte medlemmer.

— Har De ellers noget De vil ha uttalt, står vi meget gjerne til tjeneste.

— Et av de beste minner fra den tid jeg stod i styret var da jeg sammen med bagagemester Johansen, Nakholmen, og vaktmester Steensrud, Bleikøya, overrakte hr. skogdirektør Jelstrup en takkeadresse fra hytteeierne på de tre øyer. Adressen var kunstnerisk utført av skrivelærer Danielsen og bokbinder Refsum. Bagagemester Johansen overrakte adressen, idet han med nogen velvalgte ord tolket hytteeierne store takknemlighet til skogdirektøren for hans velvilje og gode forståelse av hyttebebyggelsen.

Skogdirektøren mottok adressen sterkt beveget og utalte, at av de saker han hadde hatt med å gjøre i Kirkedepartementet, var hyttebebyggelsen den kjæreste. Det er mig fortalt at han fluksens tok på sig, gikk like hjem og bestilte et spesielt lite bord til å legge adressen på.

— Hils alle, som gjerne ønsket mig dit pepperen gror, at jeg absolutt ikke har noe imot noen av dem — tvertom!

La mig få uttale mine beste ønsker for det største tiltak, som er gjort på øyene — næst hyttebebyggelsen — «Øya og Vi»!

J.

Bleikøya.

BLEIKØYA VEL

avholdt generalforsamling i Vellets hus på Bleikøya søndag den 14. oktober. Lokalet var fyllt til trengsel og mange måtte stå i det tilstøtende forværelse.

Protokollen blev oplest og vedtatt. Regnskap for Vellet og Vellets hus blev oplest.

Om renovasjonsspørsmålet opstod der en lengere debat. Styret hadde foreslått anskaffelse av en båt med tømningstank. Generalforsamlingen bevilget enst. inn til kr. 500.00 til anskaffelsen. Herav utlignes maksimum kr. 5.00 pr. hytte.

De utredende styremedlemmer, viceform. Frithjof Nilsen, Dorthin Dieseth og Inge Johannesen gjenvæltges med akklamasjon; likeså varamannen Valton.

Der referedes et andragende fra redaksjonskomiteen for «Øya og Vi» om et bidrag — eventuelt lån — på kr. 50.00 til løpende utgifter for redaksjonskomiteen samt forslag om annonsering i «Øya og Vi». Bidraget ble bevilget enstemmig og uten debat. Efter en kort bemerkning av Th. Gulbrandsen og en kort redegjørelse av representanten i redaksjonskomiteen, vedtok generalforsamlingen enstemmig et av formannen fremsatt forslag, som gikk ut på, at styret gis bemyndigelse til å ordne annonsespørsmålet i overensstemmelse med redaksjonskomiteens forslag.

Angående tyveriforsikringsspørsmålet kom generalforsamlingen etter endel diskusjon til det resultat, at saken ikke f. t. var aktuell. En utredning av spørsmålet, som var bebudet, ble utsatt til senere.

A. Ruud frembar fra vaktchefen, byråchef Bergve, en hilsen til generalforsamlingen og til alle som hører øya til. Generalforsamlingen besluttet enst. å sende vaktchefen en blomsterdekorasjon, og valgte formannen og viceformannen til å overbringe blomstene.

Om vannavgiften utspant der sig en lengere debat. Sløseriet med drikkevannet ble skarpt påtalt og man drøftet forskjellige måter for å få satt en stopper for uvesenet. Man enedes tilslutt om et av H. O. Dieseth fremsatt forslag som gikk ut på, at hytteeierne fikk bruke det vann som de trengte og at avgiften måtte bli å fastsette etter forbruket.

HEGGE & KARLSSON

FABRIK: MÅRIDALSVÆIEN 49 - TELEFON 70603

UTSALG: JAC. HALLSGT. 17 - TELEFON 67039

**Alt i Kjøtt, Flesk og Pølsevarer.
Saltning og Røkning utføres.**

A. Ruud henstillet til styret, og gjennem dette til fellesstyret, å ta sig av elektrisitetssaken.

Frithjof Nilsen rettet en takk til representanten i trafikk-komiteen, Inge Johannessen, for det resulatet som var opnådd m. h. t. båtforbindelsen. Generalforsamlingen sluttet sig hertil ved akklamasjon.

Formannen foreslog at der skulle nedsettes en 3-mannskomite til å revidere Vellets lover. Til komite valgtes Inge Johannessen, Th. Gulbrandsen og Svendsen. Komiteen fikk i opdrag å fremlegge forslag i betimelig tid før næste generalforsamling.

Ang. utleie av butikken blev efter endel debat følgende forslag av styret enst. vedtatt: Generalforsamlingen henstiller til styret å innhente anbud på handelen for 1 år ad gangen.

J. Johannessen,
sekretær.

* * *

STEENSRUD

er etter forlydende gått i systematisk trening for kanokonkurransen til sommeren. Den som tar sig en tur ned i Østre Elvebakke nr. 8 en kveld mellom kl. 7 og 8 vil finne ham i full aktivitet med sitt selvlagede treningsapparat.

Heia, Jørgensen!

R e x.

* * *

KURIOSITET.

Generalforsamlingsdagen, 14—10—28, manglet der vann på Bleikøya. Det var ganske kuriøst å se fra hytteeier 82, 83 og 86 «vanne» blomstene med whisky og selters. Noen ondskapsfulle sjeler fant det var uhyre kostelig å se «trynene» på mennene da de kom tørste — forferdelig tørste — hjem fra generalforsamlingen.

R o s e n f e b e r .

* * *

TIL FELLESUTVALGET.

Vil de tropiske øer allerede fra næste år bli flyttet op i Oslofjorden? Og medfølger så'n'e med ring i nesen og fikenblad?

I så fall har fellesutvalget foretatt sig noe for å beskytte oss manfolk?

M a n n e K i n g .

* * *

DAMER!

Da jeg er blandt de interesserte som sendte ut innbydelsen til dannelse av en «dameklubb» på Bleikøya, skal jeg få lov til å gi en nærmere redegjørelse.

Hensikten er først og fremst å komme sammen for å lære hverandre bedre å kjenne. Dernest for om mulig å samle midler til forskjellige formål til øyas beste,

såsom til utsmykning av salen i Vellets hus o. s. v. Meget trenges og meget kan gjøres bare vi får damene interessert for saken. Vi har jo lest i «Øya og Vi» hvad damene på Lindøya har utrettet ved sin forening. Jeg må si, at jeg synes det er storartet hvad de har utrettet; ikke bare midlene, som de har skaffet tilveie, men samtidig all den hygge og morro de har hatt. Derfor synes vi som har tatt initiativet til at Bleikøya skulle få sin dameklubb, at ikke vi skulle stå tilbake for damene på Lindøya. At vi kan få utrettet så meget som de, er jo ikke å vente, da vi jo ikke er så mange, men et gammelt ordsprog sier, «at mange bekker små gjør en stor å». At vi vil møte en del vanskeligheter i begynnelsen, når vi er så få, er jo ganske naturlig, men kunde vi, som nu er, få det til å gå i vinter, så tror jeg, at vi til sommeren, når vi etter trefes på øya, og de andre får høre hvor hyggelig vi har hatt det, at det nok skal bli flere som slutter sig til oss. For det er som sagt, for å lære hverandre bedre å kjenne. Ute på øya har vi alle de samme interesser.

D. N.

* * *

Dameklubben blev stiftet den 17. oktober under navn av «Bleikøya Dameklubb».

Møter holdes hver 14. dag. Der er anledning til å tegne sig som medlem hos undertegnede.

Fru Dagny Nilsen, Schleppegrellsgt. 3 III.,
f. t. formann.

Fru Lorentz Arnesen, Hammerstadgt. 2 I,
kasserer.

Lindøya.

LINDØYAS VEL

avholdt generalforsamling den 12. november 1928. Forhandlingsprotokollen for april—oktober opletes og vedtokes. Derefter refererte kassereren regnskapene, som blev vedtatt med et par mindre bemerkninger, likeledes huskomiteens beretning og regnskap.

Formannen opleste derefter den skrivelse styret hadde sendt Departementet angående skytningen på øya. Flere talere gav denne sin tilslutning.

Angående skrivelse fra redaksjonskomiteen i «Øya og Vi» gav formannen en redegjørelse av styrets stilling til denne sak, hvilket var, at der skulle *henstilles* til de handlende — ikke *pålegg* dem — at annonser i bladet. A. Johannessen beklaget, at der var tatt reservasjoner fra redaksjonskomiteens forslag; han opplyste at Bleikøyas Vel hadde vedtatt dette i sin helhet.

Nakholmens Vel derimot reserverte sig i likhet med Lindøyas Vel. Johannessen gav en oversikt over bladets stilling. — Styrets forslag blev enstemmig vedtatt.

En skrivelse fra hr. Haraldsen med opsigelse av renovasjonen på øya referertes. Der fremkom sterkt kritikk fra flere talere om renovasjonens utførelse, særlig hvad øppelkassene angikk. Efter en del debatt overlates det styret å ordne denne sak.

Handelsspørsmålet foranlediget et lengre ordskifte. Efter styrets mening kunde det ikke bli noen realitetsdebatt om denne sak, utenom hvorvidt der skulle være et eller to handelssteder. Herom var meningene meget forskjellige, likeledes beliggenheten av disse. Noen mente således at Vellets hus måtte kunne benyttes som busikk, mens de fleste var enige om at husforholdene der umuliggjorde dette. Bygge nytt hus for handelen var også på tale.

A. Johannessen fremsatte forslag om at styret skulle utarbeide overslag over både 1 og 2 handelssteder. — Forslaget fikk kun 7 stemmer, hvorefter styrets forslag vedtokes.

Derefter foretokes valg. Til sekretær ble foreslått d'herr Gjerding og Jørgen Hansen. Flere talere henstillet til hr. Gjerding om å motta gjenvallg; men han avslog bestemt med den begrunnelse, at han i 5 år hadde vært sekretær i Lindøyas Vel, og nu ønsket å være fri, hvorefter Jørgen Hansen valgtes som sådan.

Til styremedlem valgtes hr. Tiedemann Gustafsen samt fra Teltodden hr. Lundberg. Suppleanter ble d'herr Sverre Moks, Palm og Oscar Syversen.

*Jørgen Hansen,
sekretær.*

Lindøya Vels styre består nu av:

Formann: Harald Moen, Platougt. 17.

Viceformann: Hartvig Nygaard.

Kasserer: Hjalmar Sørlie.

Sekretær: Jørgen Hansen.

Styremedlemmer: Tiedemann Gustafsen, Alf G. Lundberg og Oscar Ekstrøm.

* * *

LINDØYAS KVINNEFORENING

avholdt generalforsamling mandag den 22. oktober 1928 i Møllergaten 16, 2 etage, kl. 7½. Der var godt fremmøte. Formannen ønsket alle velkommen, hvorefter dagsordenen blev oplæst og vedtatt. Sekretæren leste op halvårsberetning. Der var avholdt 12 medlemsmøter, 13 styremøter, 3 fellesmøter med styre og festkomite, 2 medlemsfester, 1 barnefest, 1 årsfest, 3 dansemorroer på plattaet, hvorav 2 felles med Vellet, 2 båtturer, hvorav 1 felles med Vellet.

Kassereren opleste revidert kvartalsoppgjør som vedtokes enstemmig.

Foreningens representant i huskomiteen opleste halvårsberetning og regnskap, hvorefter man gikk over til valg.

Til viseformann blev fru Julie Vålen valgt i stedet for fru Marie Lund, som frabød sig gjenvallg. Efter utalige opfordringer mottok fru Emma Arnesen gjenvallg som kasserer. 1ste suppleant til styret gjenvallgtes fru Petra Thoresen. Revisorer fruene Bergum og Dørum (gjenvallg) og suppleanter til disse fruene Bernhardsen og Palm. Revisor til huskomiteen fru Arnesen, suppleant fru Hagen (gjenvallg). Sykekomite fru O. Johansen (gjenvallg) og fru Enersen.

Da et av festkomiteens medlemmer ønsket å trekke sig tilbake fra komiteen på grunn av sykdom, blev fru Mina Olsen valgt i stedet.

Efter at et par saker under eventuelt var blitt behandlet, gikk man over til den festlige del av generalforsamlingen. Der blev av festkomiteen serveret deilig kaffe og nydelige smørrebrød som smakte fortreffelig. Så en svingom til hr. Meyers utmerkede pianospill.

M. S.

* * *

LINDØYAS UNGDOMSLAG

avholdt ordinær generalforsamling den 23. oktober 1928 i sitt faste møtelokale i Venstres Hus. Der var godt fremmøte, idet 60 medlemmer var tilstede. Efter at formannen hadde ønsket velkommen, blev den opsatte dagsordenen oplæst og godkjent. Første punkt var protokoll og halvårsberetning ved sekretæren, der blev godkjent uten debatt. Derefter blev revidert regnskap fremlagt ved kassereren, hvilket også blev godkjent uten bemerkning.

Tredje punkt var gjennemgåelse av lagets lover. Der var i tilslutning til de tidligere utarbeidet endel nye lover, som samtlige ble godkjent.

Næste punkt var valg. Som formann blev Bjarne Syversen gjenvallgt. Likeså blev kassereren Ingeborg Johansen gjenvallgt.

Næste valg var på suppleant til styret, idet den nævneværende Gudrun Dahl ikke ønsket gjenvallg, og som sådan ble valgt Rakel Enersen.

Derefter var det valg på 2 medlemmer samt 1 suppleant til Idrettsutvalget. Som sådanne ble valgt Rolf Johansen og Steingrim Johnsen og til suppleant Olaf Wangen.

Siste valg var på redaktør til lagets avis, da Håkon Hansen ikke ønsket å virke som sådan lenger. Her opnådde Sigurd Hagen flest stemmer.

Femte og siste punkt var eventuelt.

Herunder blev dié bestemt at lovene skulde trykkes. Likeså blev der besluttet at der ikke skulde være noen fast kaffekomite, men for hvert møte velges 3 medlemmer dertil; dog skulde kassereren sørge for innkjøpet.

Derpå blev møtet hevet.

Da man ennu hadde et par timer til rådighet, blev der serveret kaffe, hvorefter tiden som vanlig gikk med dans og gemytlig prat til det var slutt — kl. 12.

R. K.

* * *

DØDSFALL.

Fru Jenny Engstrøm, hustru til Joh. Engstrøm, hytte nr. 114, Lindøya, avgikk ved døden fredag den 30. november d. a. på Ullevåll sykehus. Hun har i de siste år lidd av brystsykdom og var for dette innlagt på Lovisenberg sykehus i 2 måneder (mai og juni) nu i sommer. Hun var i sommerens løp blitt betydelig bedre og hun var til og med — 8 dager før sin død — på besøk på øya og deltok i Lindøyas kvinneforenings generalforsamling. Dan hastige bortgang skyldtes en plutselig opstått maveblødning.

Fru Engstrøm var en av de noble, greie, likefremme kvinner, som passet og gikk helt op i den stilling hun var satt til her i livet — hun var en dyktig husmor. Karakteristisk er et lite trekk fra de første år hun med sin mann begynte å vanke på Lindøya — det er nu 19 år siden. I den tid kunde det hende derute, at man var avskåret fra omverdenen i flere dager når stormen brøt løs. Engstrøm med barna oppholdt sig på øya; de hadde kun mat for en dag. Nordvesten satte inn med voldsom kraft — selv ikke fra Holm kom man til byen. Efter så å si å ha sultet i tre dager fikk man endelig fra Holm stukket sig til byen med en av de små fergebåter. Hvem stod på bryggen når båten kom? Jo fra Engstrøm stod der med en kurv på armen — og i kurven var alt det beste av både mat og drikke — som ble rikelig delt mellom alle de isolerte derute på øya. Fru Engstrøm hadde nok mange ganger vært nede på bryggen, idet hun tenkte på dem som var derute. — Slik var fra Engstrøm og derfor var hun så avholdt og respektert i sitt hus. Hun var en ivrig og aktiv deltager

i kvinneforeningen og var en av de første som tegnet sig som medlem. Hun stod som medlem av festkomiteen, men måtte fratrede på grunn av sin sykdom. — Ja hun var også meget avhold utenfor sitt hjem. Hennes bortgang vil dypt savnes av alle venner og bekjente. Og vi kan godt forstå den store sorg og det følelige savn det må være for hennes familie å miste en sådan hustru og mor.

Vi sender familien vår dypeste medfølelse i sorgen.

J.

* * *

TAKK!

Vår hjerteligste takk til Lindøyas beboere for all utvist deltagelse ved min hustrus død og begravelse. En særlig takk til Lindøyas kvinneforening og dens formann, fra Marie Syversen.

Pa familiens og egne vegne.

Joh. Engstrøm.

* * *

VED TERKNING

på det av Lindøyas kvinneforening utloddede strikkede kast utkom nr. 8499, Reidun Vålen, Vålerenggt. 1.

* * *

JULETREFEST!

Medlemmenes opmerksomhet henledes på juletrefesten som avholdes tirsdag den 15. januar 1929 kl. 5 i Folkets Hus store og lille sal.

Der selges kun et begrenset antall billetter. De som ikke sørger for billett i tide kan ikke gjøre regning på nogen etter den bestemte frist. De mulig tiloversblevne billetter blir da overlatt til bekjente. Ingen billetter ved inngangen.

Se forøvrig nærmere bekjentgjørelse ved avertissement i «Nyhetsbladet» og «Arbeiderbladet».

MEDLEMMER!

**Kjøp nyttige
julegaver.**

Se mit rikholdige utvalg i herre-, dame og selskapssko, tøfler, kalosjer. — Snesko for damer og barn. — Rimelige priser.

H. HENRIKSENS SKOTØIFORRETNING
TRONDHJEMSVEIEN 4 - INNGANG HERSLERSGATE

Nakholmen.

NAKHOLMENS VEL

avholdt generalforsamling i Folkets Hus' lille sal søndag den 28. oktober d. a. Der møtte ca. 100 hytteiere.

Protokoll og regnskap blev vedtatt uten anmerkning. Der bevilgedes kr. 50.00 til «Øya og Vi». En forbrenningsovn besluttedes opført. Vannforsyningen til øya gav anledning til en meget interessant debatt. Alle var enige om, at man på en eller annen måte fikk forsøke å skaffe vann, således at man kom bort fra den nuværende ordning. Styret fikk i opdrag å undersøke om der kunde overføres vannledning f. eks. fra Bygdø.

Til formann gjenvæltes kvartermester Erik Lie enstemmig. Til kasserer etter Th. Johansen, der frabød sig gjenvælg, valgtes E. Finsrud. Det øvrige styre er: Blomberg, Pedersen, Lyngstad, Andersen, Thorkildsen og Jordhøi.

I styremøte den 11. november valgtes Lyngstad i rode 4 til viceformann og Andersen i rode 6 til sekretær.

E . . .

* * *

Generalforsamlingen i Nakholmens Vel søndag den 28. oktober d. a. blev en behagelig overraskelse for alle de som har overvært de tidligere generalforsamlinger.

Møtet lededes av Vellets formann, hr. kvartermester Erik Lie, der ved sin myndige og korrekte optreden og ikke mindre ved sine prisverdig korte og greie innlegg foregikk medlemmene med et godt — og som det synes — virkningsfullt eksempel.

Alle saker var godt tilrettelagt av styret, og den måte de forskjellige spørsmål ble behandlet på viste tilfulle, at medlemmene forstod å sette pris herpå.

Likeså ved valgene. At styret møter op på generalforsamlingen med de forskjellige komiteer fullt ferdige, sparer megen tid — og hvad mere er: Det virker samlende og opdragende. Nettot den riktige fremgangsmåte.

Alt i alt: En generalforsamling som var Nakholmens Vel verdig.

M e n i g .

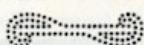
* * *

TAKK !

Vår varmeste takk til Nakholmens Vel for den store deltagelse ved min mann, vår far og svigerfar Kristian Berntsens død og begravelse.

På familiens vegne

Kristine Berntsen.

Innbrudd på Bleikøya og Lindøya.

Torsdag aften i forrige uke påtraff havnepolitiet ute ved Grønlia en rosnekke med to mann ombord. Politibetjent Madsen som var ombord i politibåten fikk mistanke, da han i robåten la merke til en golfjakke, som han drog kjensel på. Det lykkedes de to menn å nå land og forsvinne før politiet innhentet dem, men båten med innhold måtte de late i stikken. Ved nærmere undersøkelse viste det sig at sakene skrev sig fra «Jerico» på Bleikøya hvor der var gjort innbrudd. Gjennem kjøkkenvinduet hadde tyvene skaffet sig adgang til huset og ranet med sig dekketøi, klær, portierer, 1 gramofon med plater, noen sølv teskjeer m. m. Ved havnepolitiets årvåkenhet lykkedes det å skaffe alt tilbake undtagen teskjene, så fra Hansens tap blir forholdsvis ubetydelig. Skaden på huset innskrunker sig til en knust vindusrute. Politiet har håp om å knipe tyvene.

Ifølge «Aftenposten» for 11. desember er der også gjort innbrudd i en hytte på Lindøya og stjålet forskjellige gjenstander.

Spørsmålet om tyveriforsikring er nu blitt aktuelt igjen.

Ref.

Båteiere!

I siste hefte av «Norsk Lovtidende» er inntatt nedstående skrivelse fra Handelsdepartementet av 26. oktober 1928, hvori fastsettes følgende:

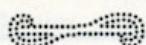
1. I henhold til lov om havne- og ringevesenet av 10. juli 1894 § 57 bestemmes herved at maskindrevne fartøier under gang i Oslofjorden på strekningen Filtvet fyr—Oslo havnedistrikt skal avpasse sin fart således at der ikke som følge av denne forårsakes skade ved bølgeslag m. v. De skal i dette øiemed holde sig mest mulig midtfjords og iaktta særlig forsiktighet ved passasje av bebyggede steder og smale løp.

Overtredelse av denne bestemmelse straffes med böter, og fartøiene vil kunne bli gjort ansvarlig for enhver skade som måtte være forårsaket ved for stor fart.

2. Handelsdepartementets bestemmelse av 8. juli 1927 om fartsinnskrenkning på strekningene Filtvet fyr—Spro og Ildjernsflu—Oslo havnedistrikt opheves.

* * *

Medlemmene må være opmerksomme på ovenstående og i tilfelle anmeldte skade til havnemyndighetene.

På rette spor.

*Undskyld et spørsmål, hr. redaktør,
si mig fra hvem jeg skal kjøpe mitt smør?
chokolade, tobakk — navnet, ja takk?
I «ØYA OG VI» jeg ser både op og ner!
Det er meget jeg mangler foruten mat og klær!
Hvor skal jeg gå hen for det beste å få?
Hjelp meg på sporet, jeg har så mye å tenke på!
Ja, si mig så, hvem har de beste varer?
Jeg håper De er snild og riktig mig svarer!*

*Kjære min venn, ja nu skal du høre,
men kun til den BESTE jeg da vil dig føre!
Skal en elektrisk komfyrlig du din hustru forære,
husk merket NORSK VARM hvis det den beste skal
være!
På en kurvstol fra KEIL finner du aldri no'n feil.
Kaker og brød fra CARL J. JOHANSEN.*

*Fineste kolonial fra OLAUS HANSEN.
Det beste i støyler, kalosjer og sko
gå da til HENRIKSEN skal du ha en som er go'!
Fra ALNA du får nok den beste maling
når du hytta skal gi en riktig overhaling.
Til motoren du bruker bensinen TIGER
hver en (shell) mange (mil) du da fraviger.
Kjøtt og sylte og pølse med fasong
får du ei bedre enn hos HEGGE OG KARLSSON.
Hvem bringer vannet til øya min venn?
Jo det gjør CHRISTIAN IVERSEN.*

*All ting er såre vel og bra,
bare du vet hvad du skal ha!
Gå alle andre butikker forbi
og til de som averterer i «Øya og Vi».*

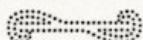
En historie.

I siste nummer av «Øya og Vi» har formannen i Nakholmens Vel et svar på min kritikk av Vellets styre for dettes behandling av Nakholmens Svømmeklubb.

De faktiske oplysninger som angivelig skulde stemple min fremstilling som uriktig, har jeg lett forgjeves etter, og jeg må derfor konstatere at kritikken er berettiget. Dog vil jeg, når der fremkastes tvil om berettigelsen av en svømmeklubb på øya, få lov å fremholde, at der ganske naturlig må bli stor interesse for svømmesporten på et sted hvor man opholder sig for å bade og sole sig. At en svømmeklubb, i langt høyere grad enn et badeutvalg, har ungdommens tilslutning, vil de forstå, som kjenner ungdommen. Og ungdommens interesser er det nettopp det gjelder i denne sak.

Forøvrig vil jeg tilføye, at såfremt Vellets styre mot formodning skulde kunne gi et greit og saklig forsvar for sitt standpunkt, vil jeg, hvis jeg har urett, være den første til å innrømme det.

Sverre Lie.
(Sivesen).

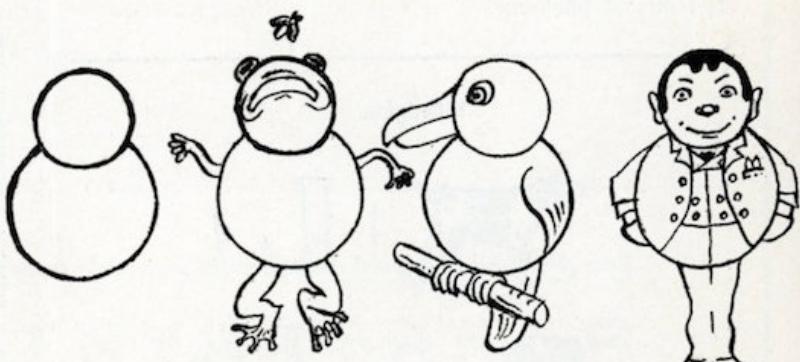
Vrier'n.

Han Per Stranda hadde fått et horn i siden til en sakfører i bygden og beskyldte denne for å være vrang og vrien og umedgjørlig både i smått og stort.

En dag skulde Per ha en konferanse om et mellemværende om hvilket der rådet sterkt meningsforskjell mellom ham og den vanskelige sakføreren.

Men da Per kom til sakførerkontoret, så han at det var noe ugreie med inngangsdøren. Vrideren på yttersiden var vekk. Derfor banket Per på, og sakføreren måtte umake sig ut og lukke opp for ham.

Per flirte bredt og tillot sig å bemerke:
— Vrier'n er nok innafore her, skjønner je.

Lag dig to papirstykker som på den første tegning, tegn dem av flere ganger og se hva du skal sette til for å få disse figurene frem.

Litt morskap.

Postmesteren og bonden.

Følgende historie hendte fornøylig et sted i Sauherad, skriver X i «Teledølen».

En gårdbruker opdaget at det var noe i uorden med vannposten. I det samme kom hans nabo forbi.

— Hott skæme gjera med dettan? spurte bonden.

— Jau, det ska'e e' seia deg, svarte naboen. Og så fortalte han, at det var bare å ringe til Skien, der var en mann som kunde stelle på vannposten — en såkaldt postmester.

Bonden ringte og forlangte postmesteren i Skien. Denne mottok telefonen:

— Er det noe ugreie med postombringelsen, siden De vil ha mig olover? spurte postmesteren.

— Nei, det va' denna vannposten — om postmesteren kunde vera så gild å komma olover og stelle på den!

Postmesteren var en alvorsmann. Han kom også — men stakkars bonden.

* * *

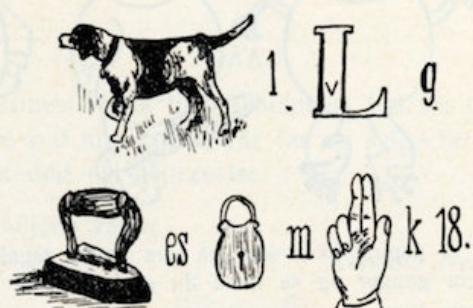
Det forstod de.

Nylig døde i Sverige en mann ved navn Ludvig. Ved graven kvad hans fetter Johan hans drapa:

— Ja, nu er han borte, Ludvig, men det ska' jeg si dere, kamerater, at redeligere kamerat enn han fantes ikke. Det var en mann som man kunde stole på, jeg vet ikke riktig, hvordan jeg skal uttrykke mig — det var en mann, som man kunde by en dram direkte fra flasken.

Det forstod tilhørerne.

Billedgåte.

Gnister.

Til Lindøya vår tanke går sommer, vinter, høst og vår. Det er det samme hvor vi er, Lindøya den har vi kjær.

Om våren har vi største strid få all ting klart i rette tid, for sommeren den går så fort og det er mange ting vi skal ha gjort.

Før høsten setter punktum — stopp, båten den må legges op. Og mange trist i møte går den vinter som for døren står.

Men vinteren er intet hinder for i tanken frem vi finner mange glade sommerminner, hvis vi drømmer oss tilbake til de varme sommerdage.

H. S.

A/s „MODELVERKS'TEDET“
KRISTIAN 4DES GATE 4 II - OSLO
TELEFON 11 818

Utfører førsteklasses modellarbeide til billigste pris.

**God jul
og
godt nyttår**

med takk for det gamle ønskes kunder
venner og bekjente.

H. Henriksens Skotøiforretning.